

58 Mill. Kr. Det er, synes jeg, et Bevis for, at Kommunerne har været i høj Grad villige til at støtte de Bestræbelser, som tager Sigte paa at iværksætte Arbejde for derigennem at modvirke den store Arbejdsløshed. Dette er imidlertid ikke sket, uden at Kommunerne har maattet bringe meget betydelige Ofre, idet det er saa langt, langt dyrere at bygge i den nuværende Periode, end det har været tidligere. Jeg tør ogsaa nok sige, at mange af disse Byggeforetagender er blevet iværksat, selv om man maaske vilde have næret nogen Betænkelighed derved under normale Forhold, men Kommunerne er ikke vejet tilbage for at tage dem op for derigennem at vise deres gode Villie til at skaffe Arbejde.

Der blev i Eftermiddags fra flere Sider, navnlig fra Venstres Side, lyst stærkt efter, hvorledes det stillede sig med Statsarbejderne i Sammenligning med de kommunale Arbejder, og navnlig blev der spurgt, om Staten havde opfyldt de Forventninger, man paa dette Omraade med Rette kunde stille til Statsmyndigheder. Jeg skal ikke komme videre ind herpaa, men kun sige, at jeg tror, at der paa flere Omraader fra Administrationens Side kunde have været vist nogen mere Imødekommen i Retning af at fremskynde disse Arbejder. Jeg saa forleden en Henvendelse fra Justitsministeriet til et Byraad, hvori det forespurgte, om man mente, der i Byen var en passende Bolig til en Politimester, der nu skulde flytte dertil i Anledning af, at den nye Retsplejeordning traadte i Kraft. Og lignende Henvendelser er vist sket til flere Byraad. Jeg ved ikke, hvad det er resulteret i, men jeg synes, det havde været overmaade formaalstjenligt, om Justitsministeriet var kommet til det Resultat, at det selv burde sørge for, at der blev opført en passende Bolig til denne Politimester, idet Kommunerne jo i Forvejen er haardt spændte for med Hensyn til Bygningsspørgsmaal. Staten kunde passende have taget denne Opgave op. Det samme gælder sikkert andre Tjenesteboliger. Staten kunde have imødekommet Kommunerne adskillige Steder ved at lade opføre Boliger til sine Tjenestemænd, hvorved den vilde kunne aflaste det Byggeri, som Kommunerne har maattet foretage. Jeg henstiller, at Staten her viser Imødekommen overfor Kommunerne og samtidig viser, at den gerne vil iværksætte Byggearbejder og derved skaffe Arbejde til de arbejdsløse. Det er vist rigtigt nok, at der kan spores visse Vanskeligheder indenfor de forskellige Administrationsgrene med Hensyn til at faa

det Arbejde sat i Gang, som man med Rimelighed kunde forlange, at der skulde sættes i Gang. Jeg takker saavel den højtærede Indenrigsminister som det Udvalg i Indenrigsministeriet, der er traadt i Brechen for og har agiteret for, at der bliver sat Arbejder i Gang. Det er overmaade heldigt, at der udfoldes saadanne Bestræbelser, men desværre tror jeg ikke, det har givet tilstrækkelig Genlyd i alle Etater. Det er, ligesom det knirker lidt hist og her, saaledes at man har Vanskelighed ved at faa Arbejder i Gang. Jeg vil ikke lægge Ministrene det til Last. Det er ganske umuligt, at en Minister kan være i den Grad à jour med alle de mange Enkeltheder, der forefalder i de forskellige Etater; men jeg vil dog gerne fremdrage et Par Tilfælde, der viser, hvor vanskeligt det er at faa saadanne Arbejder sat i Gang.

Det drejer sig om Silkeborg Skovdistrikt, som jeg har lidt Kendskab til, og jeg har yderligere faaet Kendskab til disse Forhold ved at henvende mig til det offentlige Arbejdsanvisningskontor i Silkeborg. Det er blevet oplyst, at man fra den lokale Skovriders Side ikke viser nogen særlig Velvillie overfor de Bestræbelser, der er udfoldede. Det er ligesom Skovrideren har undgaaet Arbejdsanvisningskontoret, saa vidt det har været muligt. Af de ca. 100 Arbejdere, der har været i Arbejde i Skovdistriktet, er vistnok kun ca. 20 antagne gennem det offentlige Arbejdsanvisningskontor, medens det for en stor Del har været unge Karle fra Omegnen, der har faaet Arbejde. Gifte Mænd baade i By og paa Land — Kontoret omfatter jo begge Dele — er derved blevet holdt udefra Beskæftigelse. Jeg finder dette uheldigt. Navnlig mener jeg, at Statens Embedsmænd burde have Paalæg om at tage deres Arbejdskraft gennem de offentlige Arbejdsanvisningskontorer for derigennem at støtte deres Virksomhed. Der er ogsaa andre Vanskeligheder, som jeg tror, det var heldigt at faa fjernet. Naar Folk saa endelig har faaet Arbejde, er der ikke Værktøj til dem, og der er ikke Tale om, at Statsskovvæsenet vil være med til at anskaffe det. Man kan ikke forlange, at Folk, som har gaaet arbejdsløse i lang Tid, skal have Raad til selv at anskaffe Værktøj, maaske endda for en kortere Periode, da de muligvis snart gaar over til andet Arbejde. Jeg synes, det vilde være rimeligt, at Statsskovvæsenet stillede sig imødekomende, men det har det ikke gjort. De lokale Hjelpekasser har saa maattet anskaffe Værktøj og overlade Arbejderne det til Brug. Der er ogsaa et andet Forhold, jeg vil pege paa i denne